

*Idea: Saku on katsellut isän kanssa kaukoputkella ja haluais asumaan marssiin. Opetuksen jälkeen Ruut ja Saku huomaavat miten hyvä paikka maa kuitenkin on.*

**Saku: Heii kaikki! Huomatkaa täältä tulee maailmankaikkeuden suurin tähtisankari!! Tähtisankariiii!!**

Ruut: Hei Saku! Mikäs sulle on nyt tullu?

**Saku: Minä olen tähtisankariiii!!**

Ruut: Saku! Lopeta tuo.

**Saku: Minä lennän tähdestä toiseen ja näytän kaikille kuka on tähtisankari. [”liitelee” edestakas eikä kuuntele Ruutia, ennen kuin hän kutsuu tähtisankariksi]**

Ruut: Saku, kuuntele. Saku! Mikset sä kuuntele? Saku! No hyvä on, tähtisankari kuuntele!

**Saku: No mitä Ruut?**

Ruut: Miksi sä oot tuollainen? Mikä sulle on tullu?

**Saku: Ei mulle oo mikään tullu. Meillä oli tänään koulussa juttua tähdistä ja me saatiin kattoo sellasella kaukoputkella kaikkia maailman tähtiä.**

Ruut: Joo, on mekin katseltu tähtiä koulussa, mutta ei siellä kyllä tuommoisia tähtisankareita näkyne.

**Saku: Mut meidän ope sano, et mä näin kaikkein kauimmaisat tähdet. Mä olen meidän luokan tähtisankariiii.. Mä näin sillä kaukoputkella Marssiin asti. Tai ei se piste voinut mikään muukaan olla. Ja mä muutan isona asumaan sinne Marssiin.**

Ruut: Vai muutat Marssiin asumaan?

**Saku: Niin, ku mä oon ehkä ensimmäinen viidesluokkalainen maailmassa, joka on nähny Marssin ja sit ku mä oon vielä tähtisankari, pitäs kaikille olla selvää että Mars on mulle sopiva paikka, eikä kukaan saa mennä sinne ilman mun lupaa.**

Ruut: Mutta eihän Marssissa voi asua, ku siellä ei ole ilmaa eikä mitään kasveja eikä järviä ja jokia. Kyllä sun on Saku viisaampi jäädä vaan tänne maahan asumaan.

**Saku: Mä oon tähtisankari, eikä tähtisankarille oo mikään mahdotonta. Minä teen niin suuren avaruusaluksen, että sinne sopii puutarha ja pieni järvi ja happikone.**

Ruut: Sinä puhut kyllä ihan mahottomia. Lopetappa se haaveilu tähtisankarista ja oo vähän aikaa hiljaa niin kuullaan miten ilta jatkuu..

**Saku: Ruut kyllä mä voin olla tähtisankari jos mä haluan.**

Ruut: Joo joo, kuunnellaan nyt Saku mitä seuraavaksi tapahtuu.

*Näin Saku ja Ruut jutustelivat helmikuuisen Donkkis Big Night illan aluksi. Illassa he osallistuivat monille erilaisille toimintapisteille, söivät mahansa täyteen nyyttäreissä, lauloivat paljon lauluja ja kuulivat ihmeellisen opetuksen Raamatusta kuinka maailma on syntynyt. Opetus meni näin:*

*Alussa Jumala loi taivaan ja maan. Ja maailmankaikkeuden ensimmäisenä päivänä Jumala sanoi ensimmäiset sanansa maailmalle: Tulkoon valo. Ja valo tuli. Siitä kaikki lähti liikkeelle ja tuli nopeasti valmiiksi. Jumala käytti luomiseen nimittäin kuusi päivää. Ensiksi Hän teki maan, avaruuden, valon ja ajan, sitten oli vuorossa ilmakehä ja maa. Tietysti maahan piti saada kasveja kasvamaan ja taivaalle aurinko ja kun sekä tähdet tuikkimaan. Viidentenä päivänä Jumala sitten loi mereen kaloja ja taivaalle lintuja, mutta kuudentena päivänä tehtiinkin kaikki muut. Kaikki eläimet hiirestä norsuihin ja*

*leppäkertuista dinosauruksiin asti ja myös ihminen. Jumala loi itse asiassa maapallosta täydellisen paikan ihmiselle asua ja hyvän paikan. Seitsemäntenä päivänä Jumala lepäsi ja niin pitäisi meidän ihmistenkin tehdä. Ja vaikka me ei voida enää paratiisissa asutakaan, eikä saman lailla nähdä ja jutella Jumalalle, kuulee Hän meidän rukoukset tänäänkin.*

*Mukavan illan jälkeen Saku ja Ruut olivat lähdössä kotimatalle.*

Ruut: Saku..Tähtisankariiii.. missä sinä olet? Lähdetään jo kotiin!

**Saku: Lähdetään vaan, oota mä laitan vielä kengät jalkaan.**

Ruut: Saku mä keksin sulle uuden tunnushuudon.

**Saku: Ai minkä tunnushuudon, en mä semmosia tartte.**

Ruut: No tietenkin tähtisankarin tunnushuudon. Kuuntele Saku nyt tarkkaan, se menee näin: Sano täh, sano ti, se on tähtisankari! Kokeile Saku säkin, eikö ollu hyvä?

**Saku: No joo, olihan se kiva. Ruut, en mä halua mitään tunnushuutoa. En mä halua olla enää mikään tähtisankari.**

Ruut: No mikäs sulle tuli. Mikä vika tähtisankarissa oli? Vai oliko toi tunnushuuto sun mielestä huono? Pitäskö siihen vaihtaa alkuun se toinen tavu ja...

**Saku: [keskeyttää Ruutin] Ei! Ruut en mä halua olla enää. Mun mielestä tää maapallo on ihan hyvä paikka olla ja on varmaan joku muukin ku minä nähny Marssin kaukoputkella.**

Ruut: Nyt mä tiedän, miksi sä et halua enää lähteä Marssiin. Tänäänhän oli siinä opetuksessa se miten Jumala on luonut tämän maapallon meille ihmisille hyväksi paikaksi asua.

**Saku: [innostuneemmin] Niin ja vaikka mä tiesin, että Jumala on maailman luonut, en minä tiennyt että Jumala teki sen meille ihmisille just sopivaksi paikaksi.**

Ruut: Aattele Saku, jos mikä tahansa luomispäivä ois unohtunu Jumalalta ei me voitais asua täällä maapallolla. Jumala oli suunniteltu kaiken ihan valmiiksi ja sit vaan teki sen kaiken täydelliseksi.

**Saku: Mut eihän kaikki oo enää täydellistä, muakin palelee täällä ulkona ja jos me oltas niinku Aatami ja Eeva ilman vaatteita, oisin mä varmasti jäätynyt hankeen jo tänne tullessa.**

Ruut: Saku, et sä kuunnellu ollenkaan. Ne Aatami ja Eeva oli siellä paratiisissa aluksi, eikä me nyt olla enää paratiisissa.

**Saku: Nii ei ollakaan paratiisissa, onkohan Jumala unohtanu ihmiset jos se ite kuitenkin on siellä paratiisissa.**

Ruut: Mut Jumalahan on taivaassa, vai voiskohan se olla sama paikka ku se paratiisi. Eikä se oo meitä unohtanu, lähettihän se Jeesuksenki tänne ja anto meille Raamatun ja sitä paitsi Jumalahan kuulee meidän kaikki rukoukset.

**Saku: Eiku niinhän se meni. Mä muuten aattelin, et mä voisin olla tästä lähtien vaikka luomusankari ja mun tunnushuuto vois olla: Sano lu, sano mu, sano luomusankari! Oliko hyvä Ruut?**

Ruut: Aattele Saku et Jumala on oikeesti luonut maailman ja siitä huolimatta Jumala on haluaa olla meidänkin kanssa ja kuunnella mitä asiaa meillä on.

**Saku: Ruut kuuntele, mitä sä tykkäsit tuosta tunnushuudosta. Oisko se hyvä sun mielestä, että mä oisin luomusankari?**

Ruut: Ai sen takia ku Jumala on luonut sut? [Saku nyökyttelee] Joo, on se hyvä Saku, mut mä meen nyt kotiin nukkuun. Heippa vaan luomusankari!

**Saku: Sano lu, sano mu, sano luomusankariiii!! Heippa Ruut.**